

biorstw państwowych, podległych Ministrowi Kultury i Sztuki, przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej (Monitor Polski Nr A-22, poz. 354).

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z tym że organy zastępstwa prawnego będą wykonywały nadal czynności procesowe we wszystkich nie za-

kończonych dotychczas sprawach, w których przed tym dniem przedsiębiorstwa państwowe, podległe Ministrowi Kultury i Sztuki, korzystały z zastępstwa powyższych organów.

Minister Kultury i Sztuki: *W. Sokorski*

18

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 18 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody obszar lasu o powierzchni 7,04 ha w Leśnictwie Murcki Nadleśnictwa Państwowego Murcki, położony w miejscowości Murcki, gminie Murcki, powiecie pszczyńskim województwa śląskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi 85 oddział lasu poddział „a” według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1946/47 — 1955/56. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych z wyjątkiem stosowania koniecznych

zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu;

- 5) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- 6) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamieni;
- 7) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych, dydaktycznych i społecznych fragmentu lasu mieszanego o cechach zespołu naturalnego, stanowiącego ze względu na położenie w bezpośrednim sąsiedztwie kopalni Murcki korzystne pod względem zdrowotnym i estetycznym otoczenie obiektu przemysłowego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

19

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 18 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Dębowa Góra” obszar lasu o powierzchni 5,01 ha w Leśnictwie Skrzyszów Nadleśnictwa Państwowego Grodzisko, położony w miejscowości Grodzisko, gminie Kamyk, powiecie częstochowskim województwa śląskiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi oddział lasu 127 poddział „d” według numeracji przyjętej w planie urzą-

żenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1945 — 1948. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów, złomów i drzew obumierających w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów, z pozostawieniem w ziemi kar-

- piny; usuwanie drzew obumierających każdorazowo powinno być uzgodnione z konserwatorem przyrody;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
 - 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
 - 4) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich oraz wykonywanie wszelkich innych czynności gospodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu;
 - 5) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
 - 6) niszczenie gleby;
 - 7) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;

- 8) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 9) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 10) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 11) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych fragmentu liściastego lasu mieszanego o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: B. Podedworny

20

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 18 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kaliszak” obszar lasu o powierzchni 14,64 ha w Leśnictwie Sieraków Nadleśnictwa Państwowego Julianka, położony w miejscowości Apolonka, gminie Janów, powiecie częstochowskim województwa stalinogrodzkiego.

§ 2. W skład rezerwatu wchodzi cały 63 oddział lasu według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1947/48 — 1956/57. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1:20000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

§ 3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

- 1) wycinanie drzew i pobór użytków drzewnych z wyjątkiem usuwania drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalpótów, z pozostawieniem w ziemi karpiny;
- 2) zbiór owoców oraz nasion drzew i krzewów, z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie w miejscach, gdzie odnowienie naturalne jest niedostateczne;
- 3) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- 4) zbiór ściółki leśnej i pozyskiwanie żywicy oraz wykonywanie wszelkich innych czynności go-

spodarczych, z wyjątkiem stosowania koniecznych zabiegów odnowieniowych gatunkami rodzimymi rezerwatu, właściwymi dla poszczególnych jego siedlisk, zmierzających do regeneracji i utrzymania naturalnego typu lasu;

- 5) pasanie zwierząt gospodarskich;
- 6) niszczenie lub uszkodzanie drzew i innych roślin;
- 7) niszczenie gleby i pozyskiwanie kamieni;
- 8) polowanie, chwywanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- 9) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- 10) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- 11) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- 12) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody.

§ 4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych położonego w krajobrazie jurajskim fragmentu lasu mieszanego jodłowo-sosnowego z domieszką innych gatunków o cechach zespołu naturalnego.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: B. Podedworny

21

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 18 grudnia 1953 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Kopce” obszar lasu o powierzchni 14,77 ha w Leśnictwie Kalembice Nadleśnictwa Państwowego Hązlaeh, po-